

לפרשת בהעלותך – תשע"ה

קבלת האחר

אשי וסרמן

לא סתם בחרה התורה להביא מספר נושאים שנראים לא קשורים אחד לשני באותה הפרשה, ולא סתם היא בחרה להביא אותם באזור חג השבועות.

אז נתחיל מפרק ט' המדבר על חג הפסח –

הקב"ה ציווה לעשות את הפסח בט"ו בניסן ולקיימו במועדו. באו הטמאים בטענה 'למה שנפספס את החג? גם אנחנו רוצים חלק ממנו!' ובאמת לאחר בקשתם הקב"ה מצווה לעשות פסח שני לכל הטמאים או למי שהיה אנוס ובדרך רחוקה ולא יכל לעשות את הפסח הראשון. באותה הזדמנות הקב"ה מצווה על חגיגת הפסח גם לגרים ככל שאר בני ישראל.

נדלג לנושא קצת אחר –

בסוף פרק י' משה אומר ליתרו שבני ישראל הולכים אל המקום שהבטיח להם הקב"ה ושהוא מוזמן להצטרף ולקבל את כל הטוב. יתרו מסרב ואומר שהוא ילך חזרה לארצו ולמולדתו. [יש בחלק הזה של הפרשה קצת דמיון למגילת רות שקראנו לפני שבועיים].

ובסוף הפרשה –

מרים, אחותו של משה, מדברת על 'האשה הכושית' שמשה התחתן איתה, על החטא הזה של לשון הרע מרים לקתה בצרעת למשך שבוע.

אם ננסה לקשר בין שלושת החלקים מהפרשה שהזכרתי לעיל נראה שיש מוטיב מקשר –
קבלת השונה!

התורה מראה לנו במצוות חג הפסח על קבלת הגר כאחד מאיתנו

(פרק ט, פס' י"ד)

יְכִי יְגוּר אֶתְכֶם גֵּר וְעִשָּׂה פֶסַח לִיקְוֹן כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכַמְשָׁפֶטוּ כֵן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אֶחָת יְהִי לְכֶם וְלִגֵּר וְלֵאזְרַח הָאָרֶץ

כנ"ל גם לבקשת משה מיתרו להצטרף אל בני ישראל בלכתם לארץ המובטחת – קבלת הגר.

ובסוף הפרשה, התורה מראה לנו את העונש של מרים על דחיית השונה/ הגר/ הכושית.

בפרשת קרח הקהילה שלנו תקיים אירוח של חיילים מקורס 'נתיב' העומדים לערוך גיור ולהצטרף לעם שקיבל את התורה בהר סיני.

יהי רצון שכמו שאהלו של אברהם אבינו היה פתוח לקבל כל עובר ושב – כך בתינו יהיו פתוחים, ונקבל לקהילתנו את אלו שרוצים לחסות בצל השכינה.